திராவிட சினிமா

25

■ வீ.மா.ச.சுபகுணராஜன்

திராவிடக் கொள்கைகளை, சமதர்ம நோக்கங்களை, சமூகநீதிச் சிந்தனைகளைத் திரைத்துறை மூலம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தனர் நமது முன்னோடிகள். அந்த வகையில் திரைப்படம் என்கிற நவீன ஊடகத்தின் மூலம் அரசியல் மாற்றத்துக்கான திருப்புமுனைகளை உருவாக்கின, திராவிடம் பேசிய திரைப்படங்கள். அந்த வரலாற்றை மீண்டும் வாசிக்கத் தருகிறது திராவிட சினிமா.

‘அவன் பித்தனா?’ திராவிடம் ‘பேசும்’ படம்!

கலைஞர் திரைப்படங்களை மீள்பார்வையாகப் பார்க்கும்போது தொடர்ந்து பல வியப்புகளுக்கு ஆளாகியபடியிருக்கிறேன். ஒரு திரைப்பட ஆய்வாளனாகவே அவற்றை அணுகுகிறேன். அந்த அணுகுமுறை எப்போதும் நான் அறிந்த அளவிலான ஆய்வுப்புல கருத்தியல் அடிப்படைகளைக் கொண்டதாகவே இருப்பதை உறுதி செய்துகொள்கிறேன்.

என் எழுத்துகள் பிறரின் பரிசீலனைக்குள்ளாகும் சூழலில், எனது ஆய்வுப் பொருண்மைகள் வெற்று விதந்தோதல்கள் எனப் புறந்தள்ளப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதில், மிகுந்த கவனத்துடன் செயல்படுகிறேன். என் எழுத்துகள் கலைஞருக்கு, அவருக்கில்லாத எந்தப் புகழையும் புதிதாக வழங்கிவிட முடியாது என்பதில் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறேன். ஆனால், திராவிடக் கருத்தியல் வளத்தால் ஓர் ஆய்வாளனாக இருக்கும் எனது புரிதல்கள், அந்தப் படைப்புகள் குறித்த ஒரு சிறு புதிய திறப்புக்கும், அவை குறித்த குறை மதிப்பீடுகளுக்கும் பதில் இருப்பதற்கு வழிவகுக்குமானால், அதுவே நான் எனது திராவிடக் கருத்தியல் ஆசான்களுக்குச் செய்யும் நன்றி.

கலைஞர் திரைப்படங்கள் குறித்துத் தொடர்ந்து எழுதப்படும் எனது பார்வைகள், அவரை முதன்மையாக ஒரு திரைக்கதையாசிரியராகவே கொள்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து அவரது வசனங்கள். ஒரு திரைக்கதை வகுக்கும் தடத்திலேயே திரைப்பட ஆக்கம் நிகழ்கிறது. அந்தத் தடம் காட்சிகளாகக் கட்டமைக்கப்படும்போது அவற்றிற்கான வசனத் தேவைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

ஒரு திரைக்கதையாசிரியர் ஓர் இயக்குநரின் பணிக்கான அடிப்படைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கிறார். ஒரு நிபுணத்துவம் பெற்ற திரைக்கதையாசிரியர் பெரும்பாலும் தான் எழுதிய கதைகளுக்குள் மட்டும் அதனைச் சுருக்குவதில்லை. ஏற்கெனவே நாம் பார்த்ததுபோலக் கலைஞர் ஒரு மாபெரும் திரைக்கதையாசிரியராக உருவெடுப்பது, அவர் பிறரது கதைகளுக்கு எழுதிய திரைக்கதைகள் வழியாகவே.

கலைஞர் குரலில் கதை

‘அவன் பித்தனா?’ ஒரு தெலுங்குப் படத்தின் மறு ஆக்கமே. கலைஞரின் குரல் திரைப்படத்தை அறிமுகம் செய்கிறது. ஒரு பெரும் பணக்காரத் தந்தை தனது ஒரே மகனின் காதல் கலப்புத் திருமணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார். தனித்து வறுமையில் வாழும் மகன் நோயுற்று மரணப்படுக்கையில் இருப்பதாக அறிந்து,

படங்கள் உதவி : ஞானம்

மனங்கலங்கி தன் தவற்றை உணர்ந்து செல்வதற்குள் மகனும் மருமகளும் இறந்துவிட்டதாக அறிகிறார்.

தனித்து விடப்பட்ட பேரன் ஒரு குடும்பத்தின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து ஆளாகிறான். இந்தத் திரைக்கதையில் கலைஞரின் குரல் பேரன் குமார் வளர்ந்து வாலிபனாகி **‘அழகிரி டீக்கடை’** வைக்கும் வரை இடைவெளிவிட்டுத் தொடர்கிறது. அதாவது கதை சொல்லல், காட்சித்துண்டுகள், மீண்டும் கதை சொல்லும் கலைஞரின் குரல் எனத் தொடரும் உத்தி கையாளப்படுகிறது.

உரத்துப் பேசிய சினிமாக்கள்

திராவிட சினிமாக்கள் குறித்த குறை மதிப்பீடுகளைச் செய்தவர்களின் முதன்மையான வாதம், அவை பேசுகின்றன, அதிலும் ‘உரத்துப் பேசுகின்றன’ என்பதே. திரைப்படம் என்பது காட்சிமொழி, படைப்பு உச்சத்தில் தனது கனத்த மொழியற்ற மௌனத்தால், கலை நயம் மிக்கக் காட்சிமொழியால் ‘பேச்சுக்கான’ இடத்தை நிரப்பி விடுகிறது. இந்தக் கருத்து நிலைப்பாட்டை முற்றிலுமாக மறுத்து விடாமல் மேலே தொடர்வோம்.

அந்தப் பேசாப் படங்கள் என்ன ‘பேசின?’. தேசியம், தெய்வீகம், பாவம், புண்ணியம், தியாகம், விதி, மோட்சம் எனும் உச்சாடனங்களால், மனித தன்னூக்கச் செயல்பாடுகளுக்கான முனைப்பை மழுங்கடித்தன.

கதையின் மூலம், தாத்தாவின் சொத்தை, அவரது மரணத்துக்குப் பிறகு பேரன், கழுகுக் கூட்டமான உறவுகளின் சதிகளை உடைத்து அடைவதுதான்.

சமூக ஒழுங்கைச் சிதைத்துவிடாமல், அழுத்தும் பண்பாட்டுச் சிடுக்குகளைத் தனிமனித மீறல்கள் வழியாகக் கடப்பது அல்லது மனித இருப்பின் சாத்தியங்களை மீறிய ‘தியாகச் செம்மல்களை’ கொண்டாடுவது. இந்தப் பிணி இன்றும் விலகியதாய்த் தெரியவில்லை.

அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள், நாளும் மாறும் தொழிற்நுட்ப வளர்ச்சிகள், அதன் விளைவான பொருளாதார இயக்கம், அவை வெகுமக்கள் மீது செலுத்தும் விளைவுகள் என அனைத்தையும், ‘தன்னலமற்ற தியாகச் சீல நரேந்திர மோடிகள்’ தீர்த்து வைப்பார்கள் எனும் நம்பிக்கைவாதத்தினை விதைத்தது நேற்றைய ‘குடும்பமற்ற உன்னதத் தனிமனிதன்’ என்பதுதானே. பண்பாட்டு வேர்களில் பீடித்திருந்த மதவாத நோய்மையை அறுத்து எறியாமல், தத்துவ விசாரங்களால் விளக்கிய உன்னதங்களின் விளைவுதானே இன்றைய அவலத்தின் மூலம்.

நவீனமும் பண்ணையார்த்தனமும்

இதில் வேதனை என்னவென் றால், சமூக மாற்றத்தை சோசலிசப் புரட்சிக் கருத்துகளால் மாற்ற விளைந்தவர்களும், திரைப்படங்களின் ஆக்கம் குறித்த புனிதக் கருத்தியல்களில் சிக்குண்டார்கள். படத்தில் கலைஞரின் ஒரு வரி, ‘இந்த மில் நிர்வாகம் பண்ணையடிமை முறையில் மில் நடத்துகிறது’. வேளாண் பண்ணையும் நூற்பாலையும் உற்பத்திமுறைகளில் முற்றாக மாறியவை. உற்பத்தி உறவுகள் வேறு வேறு. அன்றைய மில் முதலாளிகளின் பண்ணையார்த்தனம் நவீன உற்பத்தி முறை குறித்த அறிவின்மையின் விளைவு எனப் பொட்டிலறைகிறார் கலைஞர்.

தங்கள் நோக்கங்களில் தெளிவான வெகுமக்கள் திரைப்படம் ‘உரத்துதான்’ பேசும். **‘அவன் பித்தனா?’** படத்தின் காட்சிகளின் ஒவ்வொன்றிலும் பேசப்படுபவற்றைப் பட்டியலிடுவது முடியாத வேலை. ஆனாலும், இதோ, ‘பாட்டாளி பாவம்பா... பசியிருக்கும் போது சாப்பிடட்டும், காசிருக்கும் போது கொடுக்கட்டும். எனவே, இங்கே அழகிரி டீக்கடையில் **‘இன்று கடன் நாளை ரொக்கம்’** என்கிறான் கருப்புச் சட்டைக்காரன் நாயகன் குமார். கலைஞரின் கிண்டல் மொழி காட்சிகளின் வெளியெங்கும். ‘என்ன வடை இளைச்சிப் போச்சு அழகிரி. விலைவாசி ஏறுற வேகத்தில வடை இளைச்சிருச்சு அண்ணே’; ‘தம்பி கடன்னா என்ன... கடமைடா’ என்கிறான் அழகிரிக்கு உதவி செய்யும் தம்பியிடம். கடையில் சாப்பிடும் பெண்ணை வாயைப் பிளந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனிடம், ‘ஏம்பா உனக்குப் பசி கண்ணுலயா? வயித்துலயா?’ என்கிறான்.

இளகிய மனம்... இரண்டு வழிகள்...

தேர்தலில் பண விளையாட்டு, பஸ் பெர்மிட, பேக்டரி லைசென்ஸ், கலப்படம், கள்ளநோட்டு, கள்ளமார்க்கெட் என அனைத்தையும் அம்பலப்படுத்தும் கலைஞரின் திரைக்கதையமைப்பு மூலக்கதையின் முகத்தை மாற்றியிருப்பது வெளிப்படை. கதையின் மூலம், தாத்தாவின் சொத்தை, அவரது மரணத்துக்குப் பிறகு பேரன், கழுகுக் கூட்டமான உறவுகளின் சதிகளை உடைத்து அடைவதுதான். ஆனால், கலைஞர், பெரும் பணம் இளகிய மனம் கொண்ட ஒருவனிடம் கிடைக்கும்போது, அவன் முன் இருக்கும் இரண்டு வழிகளைப் பரிசீலிக்கிறார். ஒன்று, அதனை உல்லாசமாக அனுபவிப்பது. மற்றொன்று, தேவையென்போருக்கு வாரி வழங்குவது.

இரண்டாவது வழியில் வாரியிறைப்பவனைச் சுற்றம் ‘பித்தன்’ என்று பட்டம் கட்டித் துரத்துகிறது. கலைஞரின் முத்திரைக் காட்சியான வழக்காடு மன்றத்தில், சுற்றத்தாரும், உதவிப் பெற்றவர்களும் (புத்தி சீராக இருப்பவன் அள்ளி இறைக்க மாட்டான், மில் பங்குகளைத் தொழிலாளருக்கு வழங்குவானா எனும் பொதுப்புத்தியில்) ‘பித்தன்’ எனச் சூட்டும் பட்டத்தை, ‘கயவர்கள் மத்தியில் கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு எனப் பேசுவது பைத்தியக்காரத்தனம்தான்’ என வாதிட்டு தளைகளை உடைத்து வெளியேறுகிறான்.

இலட்சிய நடிகர் எஸ்.எஸ்.ராஜேந்திரன், விஜயகுமாரி, சகஸ்ரநாமம், நாகேஷ், சச்சு ஆகியோர் நடிப்பில் உமையாள் பிக்சர்ஸ் தயாரிப்பில், பார்த்தசாரதி இசையில், ப.நீலகண்டன் இயக்கத்தில், 1966-ஆம் ஆண்டில் இந்தப் படம் வெளியானது.

...படம் விரியும்

கொஞ்சம் படிங்க, குஜ்ஜூஸ்!

குஜராத் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் சந்தன்ஜி டாக்கோர். 27 வயதான அந்த இளைஞர், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குற்றச்செயல் ஒன்றில் ஈடுபட்டதற்காகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். எனினும், 2020-இல் அவருக்கு ஜாமீன் வழங்கப்பட்டது. அந்த சமயம் கோவிட் பெருந்தொற்று பரவிய காரணத்தால், அந்த ஜாமீன் உத்தரவை மின்னஞ்சல் மூலமாக சிறை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியது குஜராத் உயர் நீதிமன்றம். அப்படி ஒரு மின்னஞ்சல் அனுப்பியதைப் பற்றி சிறை அதிகாரிகளுக்கும் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அந்த அதிகாரிகளால், அந்த மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட்டிருந்த ‘அட்டாச்மென்ட்’டை எப்படித் திறப்பது என்று தெரியவில்லை. அதனால், சந்தன்ஜி மேலும் மூன்றாண்டுகள் சிறைவாசம் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. சமீபத்தில் இந்த விஷயம் உயர் நீதிமன்றத்தின் கவனத்துக்கு வர, ஒரு நாளைக்கு 91 ரூபாய் வீதம், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாயை சந்தன்ஜிக்கு இழப்பீடாக மாநில அரசு தர வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது. ‘குஜராத் மாடல்’ எல்லாம் பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். முதலில் கொஞ்சம் படிங்க குஜ்ஜூஸ்..!

ஃப்ளாஷ்பேக்

பாண்டியன்-பூங்கொடி

தலைவர் தந்த தேதி!

எங்களுடைய (ச.பாண்டியன் - பூங்கொடி) திருமணம் 01-09-1986 அன்று தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில், திருவாரூர் மாவட்டம், மன்னார்குடி வட்டம் கீழத்திருப்பாலக்குடியில் எனது இல்லத்தில் நடத்தலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், அந்த சமயம் அருப்புக்கோட்டை இடைத்தேர்தல் நடைபெற உள்ளதால், தன்னால் வர இயலாது எனவும் திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி.வீரமணி தலைமையில் நடத்திக் கொள்ளுமாறும் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தெரிவித்தார். நாங்கள் தலைவர் தரும் தேதியில் திருமணம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று முடிவெடுத்து, அவரிடம் தெரிவித்தோம். அதன்படி புரட்டாசி மாதம் 15-ஆம் நாள், அதாவது 01.10.1986 அன்று தலைவர் கலைஞர் தலைமையில், பெரியவர் மன்னை, திராவிடர் கழகத் தலைவர் கி.வீரமணி, தஞ்சை மாவட்ட தி.மு.க. செயலாளர் கோ.சி.மணி ஆகியோரின் முன்னிலையில் சுயமரியாதைத் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

-ச.பாண்டியன்- பூங்கொடி,
கீழத்திருப்பாலக்குடி, மன்னார்குடி வட்டம்,
திருவாரூர் மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி : அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸ்அப் எண்: 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

பெரியார் விழாவில் பொய்

1977-ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 18-ஆம் தேதி அண்ணா மேம்பாலம் அருகே பெரியார் சிலையைத் திறந்து வைத்தார் எம்.ஜி.ஆர். அப்போது திராவிடர் கழகத்தின் சார்பில் கலந்துகொண்ட அன்னை மணியம்மையார், “அனைத்து சாதியினரும் அர்ச்சகராக வேண்டுமென பெரியார் போராடினார். முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் அதை நடைமுறைப்படுத்த முயன்றும் முடியவில்லை. இந்த அரசு சட்டத்திருத்தம் மூலம் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும்” என உருக்கமாகக் கேட்டார். ஆனால் மேடையில் பேசிய எம்.ஜி.ஆர். “கோயில்களையே வேண்டாம் என்ற பெரியார், அர்ச்சகராவது பற்றி பேசினாரா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது” எனக் குறிப்பிட்டார். “பெரியாரின் சிலையைத் திறந்து வைத்துவிட்டு, பெரியாரைப் பற்றி பேசாமல் இவ்வளவு பெரிய பொய்யைச் சொல்லி இருக்கிறார் எம்.ஜி.ஆர்” என பின்னர் அன்னை மணியம்மையார் அறிக்கை வெளியிட்டார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 255

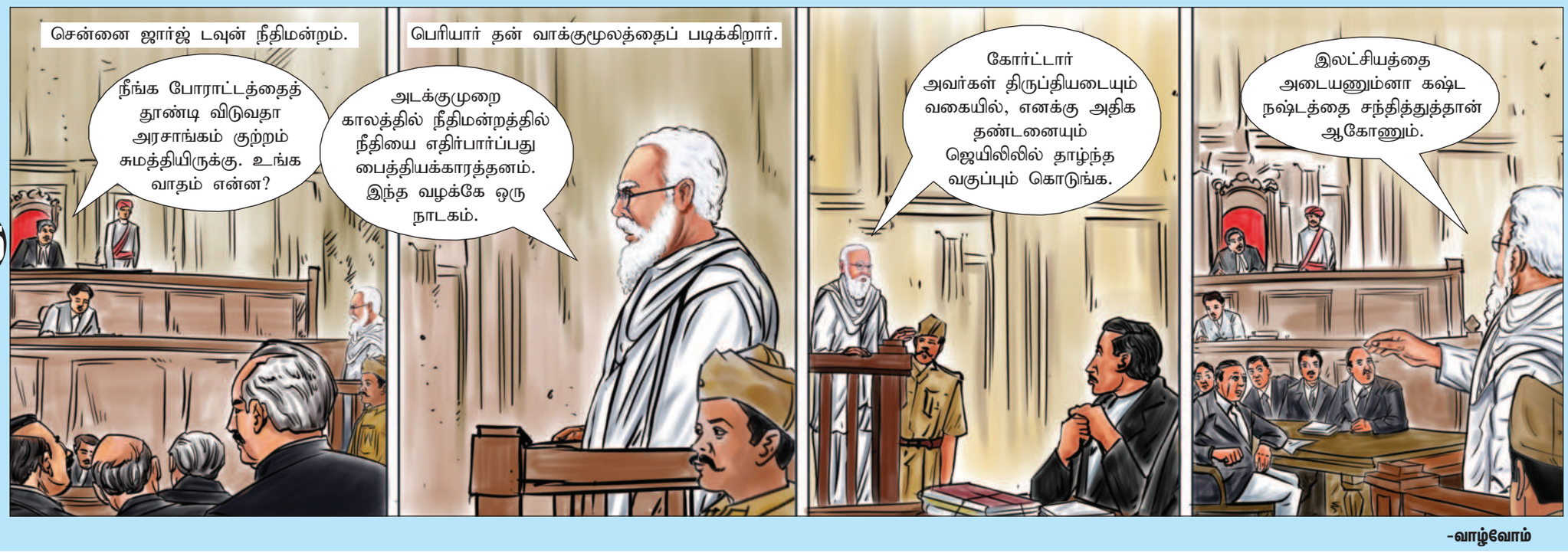

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/21 - 23 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/21-23. Phone : 28179191, 28179131